

Vifolka

Knekten Roos bland blommor

Att träffa gamla knektar är alltid angenämt. De har mycket att berätta om.

Knekt av gamla stammen är Enoch Roos i Härstorp, V. Harg. Han blir 78 år i höst, men är rak i ryggen. Och verksam. Hugger han inte ved bakom stugknuten, sysslar han

med sina kära blommor i trädgården. Inte heller är han nödbedd att ge ett hjälpande handtag hos grannas på mågens gård.

Roos har bott i Härstorp 20 år. Knekttorpet under Torsnäs var hans hem 1905—39. Han skrevs in som knekt för Vifolka 1900 och var soldat jämnt 50 år — avsked således 1950. Det rinner gammalt krytt soldatblod i ådrorna, far hans var soldat vid Stämna och farfar också, men han tog sig namnet Falk, då han skrevs in i rullorna.

Roos har gjort möte 30 dygn varje år. Bland minnen från soldatåren lyser det kungliga besöket klarast. Roos var med, då Oscar II tog mot grenadjärerna vid Bankeberg under östgötamanövern i samband med en fältgudstjänst. Han har också i gott minne, då Gustaf V kom på besök till Linköping och överlämnade den nya regementsfanan sedan grenadjärregementena sammanslagits. Västgötamanövern 1912 beskriver han som den otäckaste manövern av alla. Det var kallt och man hade ingen vinterutrustning. Och då man var en bra bit inne i oktober kan man tänka sig resten. Under de kritiska dagarna kring unionsupplösningen gjorde han tjänst som instruktör och fick ligga inne några dagar över 1914 blev det påbäckning två månader.

Gamle soldat Roos tjänstgjorde som halvtropschef för det mesta. Och han vantrivdes inte med vare sig jobbet eller soldatlivet. Disciplinen var sträng och han tycker att nutidens militärer har det bra mycket bättre. De har ju en utrustning som han inte skulle kunnat drömma om när han var ung, och de behöver inte fara särskilt illa. Roos bibehåller alltjämt kontakten med sitt regemente genom kamratföreningen. I knekt-pension har han 450 kr. om året och är tacksam för det. För hans fick 24 riksdaler årligen. M—by